

Afgørelser – Reg. nr.: 06394.00

Fredningen vedrører: Rynkebygård - Ophævet

Domme

Taksationskommissionen

Naturklagenævnet

Overfredningsnævnet 22-05-1978

Fredningsnævnet 31-05-1977

Kendelser

Deklarationer

FREDNINGSNÆVNET >

473 RINGE

1312 I SV

IKKE FREDET
INDHOLDSFORTEGNELSE

- Kendelse af 22/5 1978 [ofn - 2349/77]
om ophævelse af
- Kendelse af 31/5 1977 [nævn - 262/76]
om fredning, status quo af gods =
landskab

MATRIKELFORTEGNELSE

(ajour pr. 3/5 1977)

~~Fredningen~~ omfatter (helt eller delvis) følgende
matrikelnumre:

1^a, 1^b Rynkebygård, Ringe
17^d, 17^e, 17^g, 18^a, 18^g, 19^a, 19^b, 19^d,
20^a, 20^b, 34^a, 35^c, 36^b, 42, 43
Rynkeby By, Ringe

Gældende matrikulært kortbilag:

Se også REG. NR.:

31/5-77

OPHÆVET

Udskrift

af

kendelsesprotokollen

for

Fyns amts sydlige frædningskreds

Den 31. maj 1977 afsagdes i

Frs. 262/1976

Fredning af Rynkebygård,

matr. nr. 1-a m. fl.

Rynkebygård Hovedgård,

Ringe sogn,

sålydende

Kendelse:

Sagens rejsning og fredningspåstand.

Ved skrivelse af 29. juni 1976 har Danmarks Naturfredningsforening og godsejer Bent Andersen, Rynkebygård, rejst fredningssag om ejendommen Rynkebygård hovedgård, Ringe sogn, bestående af parcellerne matr. nr. 1-a og 1-b Rynkebygård, Ringe sogn, og matr. nr. 17-d, 17-g, 17-e, 18-a, 18-e, 18-g, 18-h, 19-a, 19-b, 19-c, 19-d, 20-a, 20-b, 24-a, 34-a, 34-c, 35-c, 36-b, 41, 42, 43 og 53 Rynkeby by, Ringe sogn omfattende hele hovedgården på 204,6 ha., bortset fra nogle mindre parceller, der ikke er beliggende samlet med hovedejendommen, og som er erhvervede under sagens gang.

Fredningspåstanden går ud på følgende:

1. Ejendommen skal stedse drives som landbrugs- og skovbrugsejendom.
2. Fredningen skal ikke være til hinder for, at skoven på ejendommen drives forstmæssig forsvarligt. Eksisterende løvskovbryn skal i videst muligt omfang bevares, og man skal i det hele bestræbe sig på ved skovdriften, at skovbrynene fremtræder som løvskovbryn.
3. Uden for de arealer, der nu er træbevoksede, og arealer, der er udlagt til park og have, må tilplantning med træer og buske ikke finde sted uden de påtaleberettigedes godkendelse.
4. De på ejendommen værende alleer, frie trægrupper, fritstående træer og naturgroet hegn skal stedse gennem pleje og foryngelse bevares.
5. Fældning kræver tilladelse af de påtaleberettigede.
6. Arealer, der er udlagt til vedvarende græsning, og udyrkede arealer må ikke opdyrkes eller yderligere afvandes.
7. Vandløb må ikke rørlægges.
8. Vandhuller må ikke opfyldes med undtagelse af de på kortet markerede A og B.
9. Terrænformerne må ikke ændres ved afgravning eller opfyldning.
10. Nye veje må ikke etableres, dog skal man kunne anlægge nye markveje, når disse følger terrænet.
11. Eksisterende gærder må ikke fjernes eller gennembrydes.
12. Bebyggelse skal ikke være tilladt bortset fra nødvendige bygninger for landbrugsdriften. Sådanne skal dog opføres i tilknytning til eksisterende bebyggelse. Udformning og placering kræver godkendelse af de påtaleberettigede.
13. Opstilling af faste anlæg, boder, skure, transformerstationer, drivhuse og master på gårdens jorder må ikke finde sted.
14. Cafeterier og campingpladser må ikke etableres.
15. Arealerne må ikke benyttes til henkastning af affald.

16. Arealerne må ikke benyttes til oplag af nogen art, bortset fra oplag som er nødvendig for landbrugs- og skovbrugsdriften.
17. Arealerne må ikke benyttes til motorbaner, flyveplads eller lignende.
18. Offentligheden skal have adgang til at færdes ad eksisterende veje til fods eller på cykel, dog ikke i en mindre afstand end 100 m fra beboelse.
19. I skoven må færdsel til fods ske efter de for statsskovene gældende regler.
20. Det skal uden bekostning for ejeren og efter forud indhentet tilladelse hos denne være muligt for de påtaleberettigede at foranledige en ønsket naturtilstand opretholdt ved en passende landskabelig pleje.
21. Påtaleret tillægges ejeren, Fredningsnævnet for Fyns Amts sydlige Fredningskreds og Danmarks Naturfredningsforening.

For fredningen kræves ikke erstatning.

Som begrundelse for fredningen er angivet hensynet til at bevare de landskabelige værdier, der knytter sig til Rynkebygård, særlig på baggrund af, at den er beliggende tæt på et stærkt ekspanderende bysamfund, Ringe by, således at det kan være af særlig fredningsmæssig interesse, at bevare ejendommen intakt som landbrugsejendom.

Under sagens gang er tilbuddet udvidet, således at der som led i fredningen gives offentlig adgang ad en sti vest om gårdens hovedbygning og tæt forbi det gamle voldsted og ad alleen til gårdens bygninger, jfr. herom nærmere neden for.

Nævnets behandling.

Bekendtgørelse om fredningen er sket i Statstidende, i lokale dagblade og et annonceorgan.

Nævnet har indhentet erklæringer fra interesserede myndigheder og institutioner. Af de indkomne svar fremhæves:

Fredningsstyrelsen har anbefalet fredningen, dog således at der søges åbnet adgang til voldstedet Gl. Rynkebygård (fortidsminde 3816:11), men man har foreslået en formuleringsmæssig ændring af påstandens punkt 3.

Naturfredningsrådet har ikke haft bemærkninger til fredningen.

Fyns amtsråd har ikke kunnet anbefale fredningen, da området ikke er udpeget af Fredningsplanudvalget som fredningsmæssigt interesseområde, men derimod af stor byudviklingsmæssig interesse for Ringe by.

Fredningen præjudicerer regionsplanmæssige interesser og er i modstrid med Ringe kommunes planlægning, som er godkendt af Fyns amtsråds tekniske udvalg i september 1972.

Ringe kommune har modsat sig fredningen og påpeget, at denne

vil være i modstrid med kommunens dispositionsplan fra 1971, i hvilken det sydøstligste område af Rynkebygård er udlagt til boligområde, ligesom der er planlagt en øst-vestgående vej syd om Rynkebygård. Endvidere er fredningen i modstrid med dispositionsplanen 1973, der ganske vist endnu ikke er stadfæstet af miljøministeriet. Der forudsættes her en udbygning nord på. Til gengæld er den nævnte øst-vestgående vej tænkt placeret nord for Rynkebygård. Omend kommunen ikke har fået sidstnævnte plan stadfæstet endnu, har man fået en tilkendegivelse fra miljøministeriet om, at man kan disponere ud fra, at stadfæstelse vil ske, og i tillid hertil har man investeret i fysiske anlæg, og vejdirektoratet har gennem flere år arbejdet med projekt for tilslutningsanlæg på Rynkebygårds jorder. Tal for investeringsudgifterne opgives ikke.

Fredningsplanudvalget for Fyn har påpeget, at arealerne omkring Rynkebygårds hovedbygninger og Tykhaveskoven er boniteret til den næsthøjeste af de 4 landskabskvalitetsgrupper, medens den øvrige del af området må prioriteres lavere. Kommunens planlægning for området, kaldet alternativ III respekterer denne kvalitetsgruppering, og derfor vil de væsentligste fredningsinteresser i området kunne sikres ved en delvis fredning af området. Som konklusion af udvalgets overvejelser peger flertallet (9 af 10 medlemmer) på mulighederne for gennemførelse af en delvis fredning i overensstemmelse med nævnte retningslinier.

Der er til nævnet indkommet et meget stort antal underskrifter fra borgere i Ringeområdet, som går ind for en fuldstændig fredning af hovedgården samt en del skriftlige indlæg fra borgere, som væsentligst udtaler sig i samme retning.

Nævnet afholdt den 7. december 1976 møde med besigtigelse på stedet under stor interesse fra områdets beboere og med mange indlæg fra de mødendes side.

Særlig skal her fremhæves, at repræsentanten for Danmarks Naturfredningsforening uddybede den i rejsningssskrivelsen givne - noget summariske - begrundelse for fredningspåstanden derhen, at der særlig må henses til, at der er tale om en frivillig fredning af en ejendom på ca. 200 ha. i den hensigt at bevare et landbrug i drift, hvilket vil være en gevinst for byen, der herved får et grønt område med samspil mellem skov, å, gårdens bygninger og de opdyrkede arealer i byens umiddelbare nærhed. Det erkendes, at ikke hele arealet har samme landskabelige kvalitet, der bevirker fredningsværdighed efter fredningslovens § 1 stk. 2, pkt. 1, men uden en totalfredning vil gården miste sit eksistensgrundlag. Landskabelig kvalitet er også et beliggenhedskriterium, og som helhed set er gården fredningsværdig. Det er meget uklart, hvad kommunen har investeret i denne del af byplanen, og kommunen er iøvrigt aldeles ikke ved

at blive "klemmt inde". Der er plads nok til ekspansion i andre retninger. I andre kommuner må man investere millionbeløb for at skaffe befolkningen grønne områder, og her har man mulighed for at få udlagt et stort grønt område, uden at det koster skatteyderne en øre.

For Ringe kommune protesterede formanden for planlægningsudvalget imod fredning. Man har overvejet muligheden for ekspansion i andre retninger, men mod syd, øst og vest gør landskabelige forhold udvikling uheldig, men mod nord vil udviklingen være ganske uskadelig. Det er uheldigt, at protesterne mod kommunens dispositionsplaner først fremkommer på et så sent tidspunkt, planerne har i overensstemmelse med den foreskrevne procedure været fremlagt til gennemsyn for borgerne, men der er ikke fremkommet protester. Kommunens alternativ 3 til udvikling af byen nord på tager videst mulige landskabelige og miljømæssige hensyn. Fredningen må betegnes som uønskelig og unødvendig, da de bedste områder er beskyttet ved den kommunale planlægning. Det er også oplyst, at kommunens nye rensningsanlæg til 2 millioner må betegnes som fejlplaceret i tilfælde af en fuldstændig fredning af Rynkebygård-området, om end ikke uanvendelig. Der er investeret betydelige beløb i udarbejdelsen af dispositions- og vejplaner, ikke alene fra kommunens side, men også fra vejdirektoratets. Der blev dog gjort opmærksom på, at byrådets indstilling ikke var enstemmig, idet 2 medlemmer havde stemt imod. De nævnte medlemmer motiverede deres anbefaling af fredningen.

Fra landbrugsforeningernes side blev fremhævet den særdeles gode bonitet af Rynkebygårds jorder og påpeget, at den er væsentlig ringere og dermed bedre egnet til udstykning andet steds i kommunen.

Da især borgmesteren antydede, at der var forligsmuligheder, nedsattes et snævert udvalg, der forhandlede videre blandt andet om mulighederne for sådant forlig. Et sådant forslag blev fremsat fra godsejer Bent Andersens og Naturfredningsforeningens side. Kommunen erklærede sig villig til at overveje dette, og derefter blev sagen udsat.

Den 15. marts afholdtes nyt møde med deltagelse af repræsentanter for kommunen, godsejer Andersen, kontorchef Sune Ebbesen fra Danmarks Naturfredningsforening og fredningsnævnet.

Det kunne konstateres, at enighed mellem kommunen og godsejer Andersen (og naturfredningsforeningen) ikke kunne opnås, hvorefter godsejer Andersen og Danmarks Naturfredningsforening nedlagde sålydende endelige påstand:

Principalt i overensstemmelse med rejsningssskrivelsen, men således at der gives offentligheden adgang til at færdes ad den eksisterende sti til voldterrænet og derfra videre ad en sti vest om avlsbygningerne til den eksisterende alle,

subsidiært, at der fredes en mindre del af arealet end principalt påstået. Den subsidiære påstand skal ses på baggrund af en af dem tidligere fremsat forligsskitse, hvorefter ca. 50 ha. eller ca. 1/3 af landbrugsarealet beliggende mod øst og nord skulle undtages fra fredningen.

Fredningsnævnets overvejelser.

Nævnet kan stort set tilslutte sig det af Danmarks Naturfredningsforening fremhævede synspunkt, at det på langt sigt vil være af stor betydning for befolkningen i Ringe, at der sikres et grønt område i byens nærhed, omend det erkendes, at kun en mindre del af arealet opfylder de traditionelle krav til fredning. Men under hensyn til, at fredningen tilbydes uden erstatning og til, at det kun ved at sikre gården et tilliggende af nogenlunde betydelig størrelse vil blive praktisk muligt at opnå en sådan afkastning, at godspræget med store avlsbygninger og en statelig og velplejet hovedbygning kan bevares, mener nævnet, at fredningen bør fremmes. På den anden side kan man ikke helt afvise de indvendinger, der fra kommunens og andre planlæggende instansers side er rejst mod fredningen, som radikalt ville tvinge den planlagte byudvikling hen i andre retninger, hvilket kan give vanskeligheder, som nævnet ikke har grundlag for helt at forudse. Det af godsejer Andersen og Danmarks Naturfredningsforening som led i forligshandlingerne fremlagte skitseforslag synes efter nævnets opfattelse på rimelig måde at tilgodese begge de fremførte hovedsynspunkter, og nævnet har derfor fundet, at sagen bør fremmes i overensstemmelse med de nævntes subsidiære påstand.

Da den af Danmarks Naturfredningsforening til støtte for den subsidiære påstand fremlagte kortskitse ikke er egnet til tinglysning, har nævnet antaget landinspektør K. Holmskov, Ringe, til sammen med godsejer Bent Andersen at udarbejde et nøjagtigt kort, som kan opfylde kravene til indlemmelse i kendelsen og til dennes tinglysning.

Den således udfundne afgrænsning af fredningsarealet er tiltrådt af godsejer Bent Andersen.

Kortet er vedføjet nærværende kendelse.

Thi bestemmes:

Den på vedføjede kort viste del af Rynkebygård hovedgård, Ringe sogn, omfattende parcellerne matr. nr. 1-a og 1-b Rynkebygård, Ringe sogn og 17-d, 17-e, 17-g, 18-g, 19-b og 20-a, samt del af 18-a, 19-a, 19-d, 20-b, 34-a, 35-c, 36-b, 42 og 43 alle af Rynkeby by, Ringe sogn af samlet areal ¹⁵⁴⁶ 50 ha fredes på følgende vilkår.

1. Ejendommen skal stedse drives som landbrugs- og skovbrugsejendom.
2. Fredningen skal ikke være til hinder for, at skoven på ejendommen drives forstmæssig forsvarligt. Eksisterende løvskovbryn skal i videst muligt omfang bevares, og man skal i det hele bestræbe sig på ved

3. Uden for fredsskovspligtige arealer, arealer, der nu er træbevoksede, samt arealer, der er udlagt til park og have må tilplantning med træer og buske ikke finde sted uden de påtaleberettigedes godkendelse.
4. De på ejendommen værende alleer, frie trægrupper, fritstående træer og naturgroet hegn skal stedse gennem pleje og foryngelse bevares.
5. Fældning kræver tilladelse af de påtaleberettigede.
6. Arealer, der er udlagt til vedvarende græsning, og udyrkede arealer må ikke opdyrkes eller yderligere afvandes.
7. Vandløb må ikke rørlægges.
8. Vandhuller må ikke opfyldes med undtagelse af de på kortet markerede A og B.
9. Terrænformerne må ikke ændres ved afgravning eller opfyldning.
10. Nye veje må ikke etableres, dog skal man kunne anlægge nye markveje, når disse følger terrænet.
11. Eksisterende gærder må ikke fjernes eller gennembrydes.
12. Bebyggelse skal ikke være tilladt bortset fra nødvendige bygninger for landbrugsdriften. Sådanne skal dog opføres i tilknytning til eksisterende bebyggelse. Udformning og placering kræver godkendelse af de påtaleberettigede.
13. Opstilling af faste anlæg, boder, skure, transformatorstationer, drivhuse og master på gårdens jorder, må ikke finde sted.
14. Cafeterier og campingpladser må ikke etableres.
15. Arealerne må ikke benyttes til henkastning af affald.
16. Arealerne må ikke benyttes til oplag af nogen art, bortset fra oplag som er nødvendige for landbrugs- og skovbrugsdriften.
17. Arealerne må ikke benyttes til motorbaner, flyveplads eller lignende.
18. Offentligheden skal have adgang til at færdes ad eksisterende veje til fods eller på cykel, herunder til fods ad den på kortet viste sti vest for gårdens bygninger og umiddelbart vest for voldstedet til eksisterende markvej og videre ad denne til alleen samt ad alleen og over gårdspladsen.
19. I skoven må færdsel til fods ske efter de for statsskovene gældende regler.
20. Det skal uden bekostning for ejeren og efter forud indhentet tilladelse hos denne være muligt for de påtaleberettigede at foranledige en ønsket naturtilstand opretholdt ved en passende landskabelig pleje.
21. Påtaleret tillægges ejeren, Fredningsnævnet for Fyns Amts sydlige Fredningskreds og Danmarks Naturfredningsforening.
For fredningen ydes ikke erstatning.
Tinglysning af kendelsen sker ved fredningsnævnets foranstaltning.

Der sker ikke forelæggelse for Overfredningsnævnet i medfør af naturfredningslovens § 25, men ejeren og de ankeberettigede myndigheder og institutioner kan inden 4 uger fra kendelsens dato indbringe kendelsen for Overfredningsnævnet.

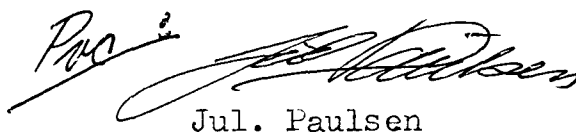
Fjord Nielsen

Jul. Paulsen

Jørgen Jensen

Tilføjelse

Skrivefejl i kendelsen side 5 f.n. berigtiges derhen, at det fredede areal udgør 154,6 ha.

Jul. Paulsen

B Fredningen ophævet af Ofrst.

OVERFREDNINGSNÆVNET>

22/5-1978

UDSKRIFT
AF
OVERFREDNINGSNÆVNETS KENDELSESPROTOKOL

År 1978, den 22. maj , afsagde overfredningsnævnet følgende

kendelse

i sag nr. 2349/77 om fredning af ejendommen matr. nr. 1 a m. fl., Rynkebygård hovedgård, Ringe sogn.

I skrivelse af 29/6-76 til fredningsnævnet for Fyns amts sydlige fredningskreds rejste Danmarks Naturfredningsforening sag om fredning af godset Rynkebygård, der ligger nordvest for Ringe by i ret kort afstand fra byen. Fredningspåstanden omfattede alle godsets jorder, ca. 204 ha, og fremsattes med tilslutning fra ejeren, godsejer Bent Andersen, der ikke ønskede erstatning for fredningens gennemførelse.

Ringe kommune modsatte sig den begærede fredning som værende i strid med kommunens planer for byudviklingen, og Danmarks Naturfredningsforening og ejeren fremsatte herefter en subsidiær fredningspåstand, hvorefter ca. 50 ha af ejendommens landbrugsarealer mod øst og nord skulle holdes uden for fredningen.

Ved fredningsnævnets kendelse af 31/5-77 blev den subsidiære fredningspåstand taget til følge, således at ca. 154 ha af godsets jorder blev omfattet af nærmere angivne fredningsbestemmelser.

Kendelsen er indbragt for overfredningsnævnet af Ringe kommunalbestyrelse og Fyns amtsråd.

For fredningsnævnet og overfredningsnævnet er fremsat følgende synspunkter:

Danmarks Naturfredningsforening har fremhævet de landskabelige kvaliteter ved samspillet mellem skov, å, godsets bygninger og de opdyrkede arealer tæt ved Ringe by. Efter forarbejderne til naturfredningsloven kan et areals beliggenhed i nærheden af en større bymæssig bebyggelse medføre, at der ved vurderingen af arealets fredningsværdighed slækkes på de ellers nødvendige krav til arealets landskabelige værdi. Det er derfor ikke afgørende, at ikke alle dele af Rynkebygård har samme landskabelige kvaliteter, og i hvert fald hvis godsets jorder beskæres med mere end ca. 50 ha, vil ejendommen miste sit eksistensgrundlag, så at det ikke bliver muligt at bevare den landskabelige kvalitet af godsets jorder som helhed. På langt sigt vil det have stor betydning for beboerne i Ringe by, at der sikres et grønt område i byens umiddelbare nærhed, og ejerens villighed til at lade godset frede uden erstatning må anskues som en gave til kommunen.

Ejeren har tilsluttet sig foreningens synspunkter og for overfredningsnævnet principalt påstået fredningen udvidet til i overensstemmelse med foreningens oprindelige påstand at omfatte alle ca. 204 ha, subsidiært påstået fredningsnævnets kendelse stadfæstet. Ejeren har endvidere tilbudt at give offentligheden adgang til at færdes ad et i forhold til fredningsnævnets kendelse udvidet stisystem. Hvis der gennemføres en fredning i overensstemmelse hermed, giver ejeren afkald på fredningserstatning, men hvis fredningens geografiske udstrækning begrænses i forhold til fredningsnævnets kendelse, vil ejeren kræve erstatning.

Fredningsplanudvalget for Fyns amt har anført, at de væsentligste fredningsinteresser i området kan sikres ved en fredning af kun de sydligste ca. 60 ha af godsets jorder, der i udvalgets landskabsbonitering er henført til den næsthøjeste af 4 landskabskvalitetsgrupper. Selv om en fredning kan gennemføres uden erstatning, må der stilles samme krav til arealernes landskabelige kvalitet eller rekreative muligheder, som tilfældet er ved fredning mod erstatning, og dette må i særlig grad gælde, hvor fredningen vil gribe ind i den kommunale planlægning. Fredningen bør derfor begrænses til kun at omfatte de sydligste ca. 60 ha, der i øvrigt er angivet som grønt område i en skitseplan af januar 1974, som Ringe kommune har udarbejdet for en byudvikling i Rynkebyområdet.

Fredningsstyrelsen har ikke - som anført i fredningsnævnets kendelse - anbefalet fredningen, men har dels henvist til fredningsplanudvalgets udtalelse, dels anmodet om, at der gives offentligheden adgang til et voldsted på ejendommen, hvis fredningen gennemføres.

De samvirkende danske Landboforeninger i Fyns Stift har ud-

talt, at Rynkebygårds jorder ud fra et samfundsmæssigt og landbrugsmæssigt synspunkt er af en sådan bonitet, at de bør bevares som landbrugsjord. Af hensyn til rentabiliteten er det nødvendigt, at det nuværende jordareal forbliver en enhed. Landboforeningerne har på denne baggrund støttet fredningspåstanden.

Ca. 1.100 beboere i Ringe kommune har skriftligt over for fredningsnævnet givet udtryk for støtte til fredningens gennemførelse.

Ringe kommunalbestyrelse har for overfredningsnævnet påstået fredningsnævnets kendelse ophævet. En fredning af Rynkebygård vil stride mod kommunens dispositionsplaner af 1971 og 1973, der forudsætter en udvikling af Ringe by mod nord. Dispositionsplanerne er udarbejdet i nært samarbejde med overordnede instanser, herunder fredningsmyndighederne, og har været undergivet offentlig debat. Den eneste alternative vækstretning er mod vest, hvor man imidlertid om en årrække vil komme i konflikt med fredningsinteresser, der ifølge fredningsplanudvalgets landskabsbonitering er af større værdi end Rynkebygård, og hvor der hurtigt vil opstå trafikale problemer. Kommunen har i området omkring den tidligere Ringe sø og omkring de nye store boligområder udlagt ikke ubetydelige arealer til rekreative formål, og ved en byudvikling over Rynkebygårds jorder vil de sydligste ca. 60 ha blive fastholdt som grønt område. Disse arealer er i øvrigt næsten fuldt ud omfattet af naturfredningslovens skov- og fortidsminde-byggelinier. Det afgørende er imidlertid ikke disse konkrete forhold, men det principielle synspunkt, at der ikke bør kunne gennemføres fredninger, hvis hovedformål må antages at være en reservation af de fredede arealer til landbrugsformål og som præjudicerer region- og kommuneplanlægningen. Navnlig må det ikke spille ind, om en sådan fredning kan gennemføres uden erstatning, idet det er uantageligt at anvende naturfredningsloven til bevaring af større landbrug. Afvejningen af landbrugs-hensyn over for byudviklingsinteresser må ske under den sammenfattende fysiske planlægning på grundlag af lands- og regionplanloven og kommuneplanloven. Kommunen er uinteresseret i at kunne inddrage under byudvikling alene de nordligste ca. 50 ha af Rynkebygård, som er holdt uden for fredningen, og vil - hvis kommunens påstand ikke tages til følge - ikke ud-tale sig imod en fredning af hele Rynkebygård.

Fyns amtsråd har for overfredningsnævnet påstået fredningsnævnets kendelse ophævet. En fredning som den foreliggende har som følge af dens byplanmæssige konsekvenser en betydning i regionplanmæssig henseende og bør ikke gennemføres under et igangværende regionplanarbejde og da navnlig ikke, når fredningen vil være i strid med dispositionsplaner, der har været forelagt for offentligheden, uden at de bag frednings-sagen liggende synspunkter har været inddraget under debatten. Hovedfor-

målet med fredningen synes i øvrigt at være bevarelse af landbrugsjord mod byudvikling, og naturfredningsloven bør ikke anvendes med et sådant sigte. Hvis amtsrådets påstand imidlertid ikke tages til følge, vil amtsrådet ikke udtale sig imod en fredning af hele Rynkebygård.

Overfredningsnævnet, der den 19/4 1978 har besigtiget Rynkebygård og arealerne vest for Ringe samt afholdt møde med sagens parter og de interesserede myndigheder m.v., skal udtale:

Såvel hele Rynkebygård som den af fredningsnævnets kendelse omfattede del af godset findes under hensyn til arealernes bynærhed at opfylde betingelserne i naturfredningsloven § 1 for at kunne undergives fredning, selv om nogle af arealerne - især de nordligste og østligste - ikke i sig selv er fredningsværdige.

Det er uden afgørende betydning for spørgsmålet om fredningens gennemførelse helt eller delvis, om fredningen kan gennemføres uden erstatning.

Det kan ikke afvises, at en fredning i overensstemmelse med Danmarks Naturfredningsforenings og ejerens påstande kan præjudicere den igangværende regionplanlægning m.h.t. byvækstens fordeling og byzonernes afgrænsning over for bl. a. beliggenheden af arealer forbeholdt jordbrugs-erhvervene. En sådan fredning vil yderligere være i strid med kommunens sammenfattende fysiske planlægning af nyere dato. I et sådant tilfælde må der foreligge en meget høj grad af fredningsværdighed, for at en fredning bør gennemføres uden kommunalbestyrelsens eller amtsrådets tilslutning. En sådan grad af fredningsværdighed findes i hvert fald ikke at foreligge for en større del af godsets jorder end de sydligste ca. 60 ha.

Det sidstnævnte areal er i det væsentlige omfattet af naturfredningslovens almindelige bestemmelser i § 47 (skovbyggelinien) og § 53 (beskyttelsen af fortidsminder og disses omgivelser). Arealets udnyttelse til bebyggelse vil derfor nødvendiggøre, at fredningsstyrelsen i forbindelse med den nødvendige lokalplanlægning ophæver eller begrænser skovbyggelinien, og at fredningsnævnet eller overfredningsnævnet dispenserer fra lovens § 53. Af denne grund, og da endvidere Ringe kommune har tilkendegivet at ville friholde dette areal for bebyggelse, findes der ikke at være tilstrækkelig anledning til at gennemføre en fredning, alene af de sydligste ca. 60 ha af Rynkebygård.

I sagens behandling har deltaget 5 medlemmer af overfredningsnævnet. Overfredningsnævnets beslutning er truffet enstemmigt.

Herefter bestemmes:

Den af fredningsnævnet for Fyns amts sydlige fredningskreds

den 31. maj 1977 afsagte kendelse ophæves.

Udskriftens rigtighed bekræftes:

David Rehling
David Rehling